

A NSW-i Magyar Szövetség évi közgyűlése, 2009. február 11

Kardos Béla elnök beszámolója
Tisztelt Közgyűlés!

Szeretettel köszöntöm szervezeteink vezetőit, küldötteit, az általam meghívott Nagy Bálint főkozult és munkatársaimat a NSW-i Magyar Szövetség 2009 évi tisztújító közgyűlésén.

Az elmúlt esztendő a szokottnál is mozgalmassabb volt szövetségünk számára, főként azért, mert nem bújunk el a ránk váró feladatok elől, sőt kerestük és vállaltuk is azokat.

Szövetségünk tevékenysége nyitott lapként, hétről-hétre olvasható a Déli-féltete egyetlen hetilapjában a *Magyar Életben*, amely tavaly ünnepelte 50. évfolyamát és ennek elismeréseként nyerte el Magyarországon a *Nívós Magyar Örökség-díjat*. A Magyar Életben megjelent híreinket és beszámolóinkat egy későbbi időpontban a rendelkezésemre álló e-mail címekre is rendszeresen elküldöm. Aki igényt tart rá adja le címét e-mail-en:

bkardos@bigpond.net.au

Alapszabályunkban lefektetett kötelezettségünknek megfelelően, tagszervezeteink közreműködésével, megtartottuk nemzeti ünnepélyeinket, évfordulóinkat, amelyek hagyományörző szempontból lényegesek önazonosságunk megtartására. Külön köszönet jár ezért az ifjúsági szervezeteinknek: a Magyar Iskolának és a Cserkészeknek, valamint az *MHBK* és az *FMSZSZ* bajtársi szervezeteknek, továbbá a *Trianon Társaságnak* és a *DMSZ*-nek.

Az emberi jogok védelmére és a diszkrimináció feloldása érdekében tiltakozó jegyzéket intéztünk: a tibeti atrocitások ügyében a canberrai kínai nagykövethoz; a Benes dekrétumok eltörlése érdekében a szlovák nagykövethoz, és a grúzokat ért orosz invázió elítélésére az orosz nagykövethoz. Ezt a magyar sajtó és az SBS Rádió magyar adása is közreadta.

Közreműködtünk **Dr. Cserháti Ferenc** püspök úr Sydney-i fogadásában, a *Szent Erzsébet Otthon* kápolnájának felújításában és általa történt megszentelésében, az azt követő ebéd, a *Délvidéki Magyar Klubban*, történt felköszöntésében.

Megrendeztük a VI. Identitás Konferenciát, aminek eredményeit idén fogjuk érzékelni a Magyarországról érkező tankönyvek, a dramaturg pedagógusok és tánctanárok révén. Tőlünk függ, hogy az anyaország önzetlen támogatását milyen mértékben tudjuk alkalmazni önazonosságunk megtartása érdekében. A konferencián elhangzott értékes előadások, a magyarországi intézmények gyakorlatias felajánlásai, mind elősegíthetik megmaradásunkat. Különösen értékelhetjük **Lezsák Sándor**, az Országgyűlés alelnöke, közel egy óras beszéde bölcs és körültekintő fejtegetéseit, megszívlelendő tanácsait, melyek útmutatásul szolgálhatnak számunkra identitásunk megőrzésére, valamint a magyarországi helyzet megértésére és helyes megítélésére.

A Szövetségünkhöz tartozó karitatív szervezeteink: az *Ausztráliai Kisebbségi Alap*, **Bánki Éva** és **Józsa Erika** vezetésével, és a *Karitás Társaság*, **Gerecs Károly** elnökségével, igen eredményes és dicsérendő tevékenységén túlmenően – amit főként a magyarországról leszállított határon túli magyarok segítségének érdekében fejtenek ki – Szövetségünk tavaly is támogatta több mint \$2000 erejéig a

Növekvően eseményes az ausztráliai magyar társadalom élete. A Magyar Élet fontos feladatot teljesít a közérdeklő eseményekről szóló hirdetések és beszámolók közzétételével.

kárpátaljai iskolákban tanuló szegény sorsú diákok élelmézését a *Szent Adalbert Misszió Alapítvány*on keresztül a *Történelmi Társasághoz* tartozó **Venczel Margit** önzetlen szervezésében és **Veress Éva** közvetítésével.

A Szövetség elnökeként igyekeztem szervezeteink rendezvényein – szolidaritásom jeléül – feleségemmel együtt mindenütt megjelenni, s így az elmúlt évben alig volt olyan hétvége, amikor ilyen eseményre ne került volna sor. Különösen értékelem a hagyományörző megmozdulásokat, mint az arató- és szüreti bálók, ahol a régi népi tradíciók elevenednek fel, s amit a *Délvidéki Magyar Szövetség* és a *Magyar Social Klubban* rendeznek évről-évre, vagy a magyar iskola és a cserkész rendezvényeit, ahol a fiatalok mutatják be magyarság- és nyelv-beli tudásukat. Persze a bajtársi, a tudás-szomjat kielégítő történelmi és irodalmi előadások, a szórakoztató és a karitatív jellegű események, a társadalmi és egyházi összetartozást kifejező ebédek, piknik, összejövetelek is egytől-egyig fontosak megmaradásunk érdekében. Örülök, hogy a múlt század közepén Ausztráliában letelepedett, immár közel 50-60 éves múltú visszatekintő nemzeti emigráció, s annak utódai a mai napig is ilyen aktív tevékenységet fejtenek ki.

Persze előfordultak olyan esetek, ahol az elöregedés a vezetők halála, de az elfásultság is előállt, vagy esetleg egy méltánytalan eljárás tett némi kárt. Származásukat tekintve a jelen évszázad eleje óta, az elmúlt nyolc évben, vagy nyolc ilyen „kapuzásról” számolhatok be: a *Magyar Nők Szövetsége*, a *Nemzetvédelmi Alap*, a *Magyar Képzőművészek Köre*, a *Történelmi Tények Fóruma*, a *Magyar Kultúr Kör*, és az elmúlt esztendőben a *Vajdasági Magyarokat Támogató Szervezet*, a *Magyar Történelmi Társaság*, a *2000 FM Rádió* magyar adása. Szeretném most a közgyűlésen megköszönni tevékenységüket mind azoknak, akik ezeket a szervezeteket vezették, irányították, akik részei voltak annak a nemes törekvésnek, hogy megtartsuk magyarságunkat. Emlékeket megőrizzük.

Ezzel szemben örvendetesen megerősödtek egyházi közösségeink az új, fiatal papjaink jóvoltából, és a nyugdíjas szervezeteink – lásd példának a *Szent Erzsébet Otthon* fejlődését – de ifjúsági szervezeteink is: a *Magyar Iskolában* az óvodások, a cserkészletben a kiscserkész gárda is egyre inkább izmosodik. Eklatáns példa erre az utánpótlást jelentő *Maci Klub*. Szóval nincs okunk panaszkodni. Ha komolyan vesszük és támogatjuk a *NSW-i Magyar Szövetség* integrációs elkötelezettségéből fakadó tevékenységét, az identitás konferenciáikat, a magyarországi kapcsolatok hazadékat, akkor még hosszú ideig fennmaradhat magyar közösségünk.

Külföldi, tengeren túli, és a magyarországi ismertekink keresztül igyekeztünk mindenütt a reális elgondolásokat követő, pozitív irányba haladó szervezetekkel, intézményekkel kapcsolatokat ápolni. Ennek bizonyítéka a karácsonyi ünnepekre érkezett nagy mennyiségű üdvözlő, ami annak is köszönhető, hogy ezeket a kapcsolatokat állandóan ellátom szövetségünk tevékenységének ismertetésével, aminek „Ausztrália jelentkezik” címet adtam. Ennek tulajdonítható, hogy a nyugat-európai magyarok 10. konferenciáját, amit Ausztriában az örvédké/burgenlandi Felsőpulyán tartottak meg 2008. szeptember 6-7-én, s ahol több mint 300 résztvevő jelent meg és főként a szórványmagyarság gondjaival foglalkoztak, az ausztráliai magyarság is helyet kapott. Felolvasták **Csapó Endre**, „A nemzet szétáramlásának változatai” című tanulmányát, és a tölem kért beszámolót az itteni magyarság életéről, tevékenységéről, s ez megjelent a *Bécsi Naplóban* is. Esetenként hasonló beszámolók jelennek meg rólunk a dél-amerikai egyetemen lapjában az *Argentínai Magyar Hírlapban*, az észak-amerikai hetilapban, az *Amerikai/Kanadai Magyarországon* és a *Panorama* világmagazinban. Természetesen kölcsönös jó kapcsolatokat ápolunk az Egyesült Államokban működő *Külföldi Magyar Cserkészszövetséggel*, a *Magyar Emberi Jogi Alapítvánnyal*, az *Amerikai Magyar Koalícióval* és általában minden ország, vagy földrész magyar szervezeteit összefogó központi intézményével. Európában az ottani magyarok szellemi fórumával a *Mikes International*-al.

Magyarországi vonatkozásban, az identitás konferenciáinkat támogató állami és civil intézményekkel vagyunk kapcsolatban: a *MeH Nemzetpolitikai Ügyek Főosztályával*, az *Oktatási és Kulturális Minisztériummal*, a *Balassi Bálint Intézettel*, a *Magyar Művelődési Intézettel*, a *Magyar Kultúra Alapítvánnyal*, és figyeljük az Országgyűlés elnökhossznya **Szili Katalin** által létrehozott *Kárpátmedencei Magyar Képviselek Fórumának* tevékenységét, valamint a **Sólyom László** államelnök által kezdeményezett: „Határon túli magyarság a 21. században” elnevezésű tanácskozásokat. Ezekben az intézményekben és fórumokon foglalkoznak elkötelezetten és érdemlegesen a tömbben és szórványban élő határon túli, külföldi, és tengeren túli magyarság megmaradásának ügyeivel.

Az *Európai Unióban* folyó ügyeket is figyelemmel kísérjük, főként az ott tevékenykedő magyar képviselőket: **Tökés Lászlót**, **Tabajdi Csabát**, **Gáll Kingát**, **Bauer Editet** stb. akik, hála Isten, közös és egyöntetű akarral képviselik a magyar érdekeket. A napokban került sor az *Európai Unió történelmében* először, hogy az *Európai Parlament* átfogó vitát folytatott a nemzeti kisebbségek védelméről és a bevándorló közösségek integrációjáról.

Tabajdi Csaba, a vita kezdeményezője szerint: „*miközben az EU célja a kulturális sokféleség megőrzése, kisebbségi nyelveket, népcsoportokat fenyeget a kihalás veszélye. Az egyre növekvő bevándorló közösségek integrációs válsággal néznek szembe. Nem lehetünk gyávák, ne engedjük át ezt az ügyet a politikai szélsőségeknek! A szubszidiaritás és az önkormányzatiság (autonómia), a hatalom-megosztás és az együttműködés alapelvei hatékony megoldást jelentenek a konfliktusok megelőzésére és a történelmi nemzeti kisebbségek problémáinak kezelésére.*”

A tanácskozáson résztvevő európai képviselők többsége támogatta az EU-kisebbségvédelmi elkötelezettségének létrehozására tett javaslatot, a román és szlovák képviselők többsége viszont ellenezte. Szerintük országokban a kisebbségek emberjogi helyzete kielégítő, és megfelel az EU elvárásainak.

Tökés László felszólalásában igen keményen rátapintott az igazságra:

„*Elismeréssel és köszönettel üdvözlöm a hagyományos nemzeti és etnikai kisebbségek, valamint az európai bevándorlók védelmének napirendre tűzését. Fájdalmasnak tartom, hogy kellő frakció-támogatás hiányában mai közvitánk határozathozatal nélkül végződik, és továbbra sem nyílik lehetőség egy EU-kisebbségvédelmi keretegyezmény elfogadására. A volt szovjet kommunista tábor országaiiban az elnyomott kisebbségek ügyeinek nemzetközi rendezését az egymás ügyeibe való be nem avatkozás elve alapján utasították el. Elfogadhatatlannak tartom, hogy ehhez hasonló módon, az Európai Unió is az egyes tagországok önálló hatáskörébe utalja kisebbségeik helyzetének megoldását. A nacionál-kommunista időkre emlékeztető, diktatórikus álláspontnak és Európától idegen, demokrácia-ellenes megnyilatkozásnak tartom Traian Basescu román államelnöknek az erdélyi magyarok kollektív jogok és autonómia iránti jogos igényét visszautasító budapesti kijelentéseit. Az Európai Unió a nemzeti, etnikai és vallási kisebbségeknek is közös »hazája« – éppen ezért intézményes és törvény által szabályozott védelmüket tovább nem halogathatja.*”

A vita során **Jacques Barrot**, az EU igazságügyi biztosja kijelentette, hogy az Európai Bizottságnak (EB) nincs hatásköre arra, hogy átfogó kisebbségvédelmi politikát érvényesítsen a tagországok tekintetében, de a hátrányos megkülönböztetéssel szemben fel tud lépni.

Mіндеzt azért ismerttettem ilyen részletesen, mert szeretném ha Szövetségünk közgyűlése elfogadná javaslatom, hogy fejezzük ki elismerésünket a magyar EU képviselőknek a kisebbségvédelmi egyezmény érdekében kifejtett tevékenységükért, és kérjük őket, hogy továbbra is lankadatlanul folytassák kezdeményezésüket.

Örömmel állapíthatjuk meg, hogy Ausztráliában e téren nincs okunk panaszra. Itt – a kormányzati szinten is propagált többkultúrájú nemzet jegyében – állami támogatással lehet a bevándorlóknak anyanyelvüket ápolni. A *Saturday School of Community Languages* lehetőséget nyújt pl. a magyar nyelvnek érettségi (HSC) tantárgyként való ingyenes tanulására. A gond abban van, hogy egyre kevesebb magyar származású fiatal veszi igénybe a szolgáltatást, és ha a létszám a megállapított minimum alá esik, akkor beszüntetik annak oktatását. Szükséges lenne egy elkötelezett bizottságot felállítani, akik propagálnák az állami és egyházi iskolákban tanulók számára a magyar nyelv szombat reggeli tanulásának lehetőségét, s ezzel egyidejűleg a *Flemingtoni Magyar Iskola* létezését és tevékenységét azok körében, akik talán nem olvasnak magyar újságot nem

hallgatnak magyar rádiót, az ún. privát magyarok körében.

Az ausztráliai magyar közösségek tevékenységére a *Magyar Élet*-en túlmenően lehetőség nyílik az egyes városok helyi értesítőinek olvasásával is. Megragadom az alkalmat, hogy köszönetet mondjak: a Melbourne-i *Magyar Központ HIRADÓ*, az Adelaide-i magyar *ÉRTESÍTŐ* és az Arany-part-i *HIRLAP* szerkesztőinek és kiadóinak amiért kiadványaik rendszeres küldésével lehetőséget nyújtanak számunkra az ottani magyar közélet behatóbb megismerésére. Ezúton kívánunk további jó munkát számukra, mert tevékenységükkel hozzájárulnak egymás megismerésén keresztül az ausztráliai magyarok integrálásához.

Közgyűlésünkre meghívtam Nagy Bálint főkozult, aki bemutatja közös munkánk eddigi eredményét, Szövetségünk induló honlapját, aminek technikai részét idáig Ő látta el. A jövőben szeretnénk, ha jelentkezzenek olyan önkéntesek, akik segítenének az anyagok felrakásában és a honlap szépítésében, bővítésében. Tervünk, hogy a napi aktuális eseményeken túlmenően feldolgozzuk szövetségünk archiválható anyagát, a New South Walesi magyarság 60 éves múltját az utókor számára. Induló honlapunk bemutatására a közgyűlés utáni szünetben került sor. A honlap címe a világhálón: www.hungarians.org.au

A legszebb újevi ajándékkal lepett meg bennünket a magyar ifjúsági vízilabda válogatott leány és fiú csapata. Résztvettek a Sydneyben rendezett Australian Youth Olympic Festivalon és összemérték erejüket az ausztrál, görög és kínai válogatottal. Január 15-18 között voltak a mérkőzések a Parramatta Pool-ban. A végeredmény: mindkét magyar ifjúsági válogatott első helyen, aranyéremmel fejezte be a versenyt.

Tisztelt Közgyűlés! Van még egy javaslatom. Sok évtizedes közösségi munka után nyugalomba vonult **Nagy László** a *Magyar Ház Szövetkezet* ügy. igazgatója. Szövetségünk munkájából is tevékenyen kivette részét. Javasolom, hogy válasszuk őt szövetségünk örökös tiszteletbeli tagjává. Ez ideig örökös tiszteletbeli elnök **Majláth György**, aki hét éven át volt Szövetségünk elnöke, és örökös tiszteletbeli tag **Bárany Márta** OAM, aki az ausztrál intézményeknél képviseli Szövetségünket.

Végezetül szeretnék köszönetet mondani szövetségünk tisztikarának: **Kozák Magda** és **Sörös Ferenc** alelnököknek, **Ilosvay-Egyed Katalin** főtitkárnak, **Mikes Márta** titkárnak, **Horváth Olga** pénztárosnak, **Sulyán György** számvizsgálónak és **Bárany Mártának**, az említett képviselétért.

Természetesen nem hagyhatom szó nélkül azt a sok támogatást, amit **Csaba Gábor** nagykövettől és **Nagy Bálint** főkozultól kaptunk magyar öntudatunk megőrzése érdekében. Ez a támogatás messzemenően meghaladja hivatali elkötelezettségüket.

Ez a köszönet kijár a *Magyar Élet* szerkesztőinek: **Csapó Endrének**, **Márffy Attilának** és **Józsa Erikának**, a rádióadások, az SBS, a 2rrr és az időközben megszűnt 2000 FM rádiók magyar adásának szerkesztőinek is, sorrend szerint: **Kiss Katának**, **Zahorán Gabriellának**, **Dauda Ildikónak**, **Kolozsi Erzsébetnek**, az **Ilosvay házaspárnak**, **Gusztávnak** és **Katalinnak**, valamint a **Szántó házaspárnak**, **Irének** és **Józsefnek**, akik hét éven át működtették önerőből adásukat.